

Fyra

Majk Michaelsdotter

www.dockhaveri.se

© Majk Michaelsdotter 2017

Omslag: Katarina Elvén

ISBN: 978-91-87183-32-4

NÄR EBBA OCH JAG KLIVER in i köket hos Pauline är hon inte ensam utan det sitter någon med henne vid matbordet. En som ser ut att vara i vår ålder, kanske något år äldre. Tretton eller så.

”Det här är Cilla”, säger Pauline och vi säger ”hej”.

Ebba och jag låter våra packade ryggsäckar och sportbagar hasa från axlarna ner på golvet. Kanske har Pauline pratat om en Cilla, men jag tror inte det. Kanske är det en släkting eller en kompis från innan jag blev Paulines bästis. Jag tar ett glas vatten, lutar mig mot diskbänken. Ebba ger sig rätt in och sätter sig på kökssoffan. Paulines mamma dukar fram fika och jag flyttar mig till bordet för att inte vara oartig. Vi äter tigerkaka och dricker saft, men jag tänker att vi måste fara snart och undrar om inte Cilla ska gå.

Det visar sig att Cilla är Paulines kusin, och när Paulines pappa tittar in i köket och frågar om vi är redo att åka svarar Cilla ja tillsammans med oss andra. Hennes stora bag står redo i hallen bredvid Paulines ryggsäck. Jag förstår att hon verkligen ska följa med och att Ebba och jag måste bli kompisar med henne.

Vi sitter fyra i baksätet. Det blir trångt och Cilla hamnar för nära mig. Bilresan är tur nog inte så lång och på färjan är det mer plats. Äntligen blir jag ensam med Ebba en stund och får prata om innebörden av detta nya. Men Ebba verkar inte orolig. Hon verkar inte ens förstå vad jag menar när jag frågar hur hon tror att det kommer bli. En som vi inte känner ska med oss till Norrbyskär. Vår ö. Jag undrar om Cilla ska vara med hela tiden, om hon ska sova tillsammans med mig, Pauline och Ebba och om Paulines mamma gillar Cilla mer än hon gillar mig.

När vi kommer fram utforskar vi ön. Trots att vi gör det varje sommar blir det inte tråkigt. Det är tidig lördagseftermiddag och vi vill alltid göra ön till vår

redan första dagen. Eftersom Cilla inte har någon egen cykel skjutsar Pauline henne på pakethållaren, trots att det är olagligt. Såklart fattar jag att Cilla måste få vara med, men jag vill inte att ön ska vara lika mycket hennes som vår. Pauline, Ebba och jag låtsas alltid att vi bor här, att vi hör hemma på riktigt och inte bara är sommargäster. Cilla får gärna fortsätta vara gäst. Om polisen tar oss för det där med skjutsandet ska jag se till att Cilla får skulden.

Vi gör sånt som vi brukar. Köper glass på värdshuset, kollar på de stora numrerade villorna och på kyrkan. Vi åker linbana också men mest är vi vid havet. Vi badar både vid kanotstranden och sen från bryggan vid Paulines familjs hus.

Jag simmar längre ut än de andra. Jag har en kropp som är ganska svag men i vattnet orkar jag hur mycket som helst. Pauline huttrar på land med en handduk om sig. Hon var i vattnet med mig ganska länge. Ebba och Cilla doppade sig men inte mycket mer än så. De sitter på bryggan nu. Ebba i klänning och Cilla i shorts och linne med bara tårna i vattnet. Jag kan inte hjälpa att jag tycker att de är lite mesiga. Fast jag vet att det är barnsligt att tänka så och att alla förstås ska göra som de vill. När jag

kommer upp njuter jag av Cillas blick, en blandning av förvåning och oro tror jag.

”Blir du inte kall när du är i så där länge?” frågar Cilla.

Jag rycker på axlarna. Pauline himlar med ögonen men det ser varken Ebba eller Cilla.

På kvällen fryser jag efter allt badande och när vi äter middag i trädgården lägger Paulines mamma en stor filt om hela mig. Det är skönt och jag blir mindre orolig att hon tycker mer om Cilla. Det är myggigt men filten hjälper mot det också. Jag drar upp knäna till hakan och filten över huvudet. Jag är ett inslaget paket på den rangliga trädgårdsstolen. Det är svalt och varmt på samma gång, som det kan vara när huden fått sol och kroppen kylts ned av bad.

När vi burit in disk och rester från middagen är det dags att gå och lägga sig. Jag börjar undra hur vi ska sova och får en orolig klump i magen. Paulines pappa tar fram madrasser och vi bäddar åt två av oss på golvet och två i sängen. Jag drar ut på tiden och borstar tänderna långsamt. Sen ändrar jag strategi, byter snabbt till nattlinne och sätter mig så fort jag

kan på en av madrasserna.

I rummet finns flera låga bokhyllor fyllda av dammiga böcker som någon tidigare ägare har lämnat i huset. Jag undrar om vi kommer att läsa högt ur gamla äventyrsböcker som vi brukar, fast Cilla är med. Pauline är oftast den som läser. Jag avvaktar. Ligger på rygg och studerar snedtaket och spindelväven i hörnen. Ebba hamnar bredvid mig på golvet och Cilla med Pauline i sängen.

Nästa dag gör vi en utflykt tillsammans med Paulines föräldrar. De har fixat en cykel till Cilla och vi har packat tidningar, böcker och fika för att vara på klipporna vid havet hela dagen. Jag doppar mig flera gånger trots att det inte är jättevarmt. Ebba berättar för Cilla om Norrbyskär. Ebbas farmor växte upp här och Ebba kan en del om ön. Hon pratar mycket och ganska personligt om sig och sin familj och jag fattar inte varför. Jag berättar inget om alla gånger jag och Pauline varit på läger på ön utan övertalar Pauline att gå på promenad med mig längs vattnet. Sen badar vi igen. Ebba och Cilla verkar ändå inte intresserade.

Det blev ingen bokläsning i går och jag hoppas på i kväll. Men i stället leker vi sanning eller kånka. Vi sitter på golvet i vårt sovrum och Pauline berättar att hon tänker på Robel i vår klass ibland när hon onanerar. Pauline fnissar men jag hade aldrig vågat berätta något sånt. Fast jag vågar springa över gräsmattan, bort till bryggan och hoppa i vattnet med kläderna på när Cilla säger att det blir min kånka. Pauline följer med ner med handduk och torra kläder till mig och de andra kollar från fönstret.

När Cilla väljer kånka säger Pauline att hon ska kyssa Ebba. Jag trodde man gav sådana konsekvenser bara när killar är med men Cilla skrattar, säger "kejrå" och sätter sig mitt emot Ebba. Det ser inte ut som att Ebba är nervös och det ser inte ut som att hon ogillar att Cilla böjer sig fram och placerar sina läppar mot hennes. Cilla ger inte en liten snabb puss, som jag skulle ha gjort. Men Pauline hade aldrig sagt åt mig att göra det. Jag fattar att hon gör det för Ebbas skull, för att Ebba har berättat att hon tror att hon är bisexuell. Det gör lite ont i min mage. Samtidigt märker jag att det känns varmt mellan benen när jag tittar på dem. Jag vill att de ska sluta, och när de äntligen gör det måste jag skratta lite som de

andra gör. Det känns som att de kysstes länge men jag vet egentligen inte.

Jag fortsätter med leken tills jag fått svara något jag vet inte vad på en sanningsfråga, sen säger jag att jag är trött och ska läsa och kryper ner på min madrass. Under täcket känner jag försiktigt utanpå mina trosor. Det pirrar när jag tar där men jag vågar inte hålla kvar handen eftersom de andra sitter så nära. I stället lägger jag mig på mage med ryggen mot de andra med en Fem-bok som jag hittat i en av bokhyllorna. Om vi nu inte läser äventyrsböcker tillsammans får jag väl göra det själv.

Måndag är mulen och regnig och jag är den enda som ens vill doppa mig. Jag går i från bryggan och simmar en stund tills Paulines mamma säger att jag måste komma upp för det verkar bli åska. Hon fångar mig i ett torrt och varmt badlakan och frågar hur det är. Jag svarar inget men det känns bra att ha hennes arm om mina axlar när vi går upp mot huset.

Vi eldar i köksspisens. Det gör vi nästan aldrig på sommaren men i dag är det ruggigt. Pauline frågar om vi ska läsa en bok tillsammans men jag skakar

på huvudet. Det är för sent påtänkt nu. När vi ätit tunnbröd med kokad potatis till lunch vill de andra gå på promenad. Jag säger att jag ska stanna inne och låter nog grinig fast jag inte vill det. När Ebba frågar om hon ska köpa något till mig i kiosken säger jag nej trots att jag är sugen på salta "S". Paulines pappa stannar också. Vi dricker te och löser korsord vid köksbordet medan radion som vanligt sänder P1 på låg volym.

Paulines föräldrar bestämmer att de bjuder oss på middag på värdshuset. Jag tror att de försöker få mig på bättre humör och jag skäms för att jag inte lyckas komma över min avighet. När vi går hem efter efterrätten spricker himlen i alla fall upp och trycket i huvudet lättar.

Vi har släckt för snart en timme sen och de andra sover. Jag ligger på rygg och stirrar på takbjälkarna. Till slut vinner rastlösheten. Jag drar en stickad tröja över nattlinnet och är på väg ut ur rummet.

"Kan du inte sova?"

Cilla viskar sin fråga men jag rycker ändå till.

"Nä... Tänkte bada", viskar jag, "vill du med?"

Ångrar mig lite, men utgår från att hon ändå inte vill. Cilla skakar på huvudet. Bara hon inte säger något till de vuxna.

Handduk och baddräkt hänger på torkstrecket sedan kvälldoppet och jag plockar med mig dem på väg ned mot bryggan. Jag byter snabbt med handduken om mig, baddräkten är fuktig och kall mot huden. Jag går i och redan när jag simmat några tag känns det bättre.

När jag kommer tillbaka sitter Cilla på trappan med en för stor kofta över sovtröjan.

”Du vill egentligen inte att jag ska vara här va?” säger hon.

Jag är inte säker på om det är en fråga. Cilla ser inte arg ut, kanske lite ledsen, men det blir jättesvårt att svara när hon frågar så där rakt på. Därför är jag tyst länge och hon verkar ta det som ett svar. Jag sätter mig bredvid Cilla. Det är skönt för då behöver jag inte titta på henne, eller inte på hennes ansikte i alla fall. I stället kikar jag på det rosa halvt avskavda nagellacket på hennes tånaglar och på de ljusa märkena på fötterna från sol och sandaler.

”Du blev sur när jag och Ebba kysstes.”

Det låter inte heller som en fråga.

”Inte sur”, säger jag för att det känns viktigt. Något mer kommer jag inte på.

”Gillar du Ebba?” frågar Cilla och fortsätter, ”vi kysstes ju bara på lek.”

Jag vill förklara att jag inte gör det, inte på det viset. Men jag vill inte att hon ska prata om det mer heller, för det såg riktigt ut och det kändes riktigt i mitt magont och i det varma.

Vi sitter tysta. Jag har bara handduk på mig och huttrar lite men vill inte gå in riktigt än.

Sista kvällen på ön hjälps alla åt att laga extra god mat. Vi sitter uppe sent i bersån på de knarriga trädgårdsmöblerna. Efter nattsamtalet på trappan funkar det på något sätt bättre med Cilla. Jag vet inte om det är hon eller jag som blivit mindre jobbig. Cilla badar också lite mer de sista dagarna på ön, även om hon säger att hon mest gillar att sitta på klipporna och läsa. Vi leker inte sanning eller känka igen och Cilla verkar inte tycka att det är töntigt när Pauline läser högt ur Fem söker en skatt.

Mitt sista Norrbyskärs-bad för sommaren blir ett till nattbad. När jag smyger genom vindsrummet

vaknar Cilla till. Fast jag misstänker att hon legat vaken. Hon drar på sig shorts och sport-top och jag förstår att hon tänker följa med.

Cilla doppar sig nästan lika snabbt som jag, men vill inte simma länge utan sätter sig på bryggan. Jag sätter mig bredvid fast vi borde gå in och sova mer. Jag sträcker ut benen på bryggan och Cilla hjälper mig att borsta bort sand som fastnat under hårstråna på huden. Solen börjar gå upp men det finns nattkyla kvar i luften. Cilla gnuggar sin handflata mot gåshuden på mitt smalben. Hon låter den stanna på mitt knä och pekfingret gör små cirklar på knäskålen. Handen är len och jag vill att den ska vara kvar där. I bilen hem nästa dag ser jag till att hamna bredvid Cilla.

